

POSTANOWIENIE

Dnia 4 kwietnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Zbigniew Kapiński

w sprawie **M. N.**

skazanego za przestępstwo z art. 244 w zw. z art. 64 § 1 k.k.

i za wykroczenie z art. 87 § 1 w zw. z art. 10 § 1 k.w.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 4 kwietnia 2024 r.,

z urzędu kwestii wstrzymania wykonania

wyroku Sądu Rejonowego w Jędrzejowie

z dnia 27 października 2023 r., II K 370/23

na podstawie art. 532 § 1 i 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

**wstrzymać wykonanie wyroku Sądu Rejonowego
w Jędrzejowie z dnia 27 października 2023 r., II K 370/23
do czasu rozpoznania kasacji.**

[PGW]

UZASADNIENIE

Prokurator Generalny wniosł kasację, na korzyść skazanego M. N., od wyroku Sądu Rejonowego w Jędrzejowie z dnia 27 października 2023 r., II K 370/23, którym to orzeczeniem M. N. został uznany za winnego popełnienia czynów wypełniających znamiona przestępstwa określonego w art. 244 w zw. z art. 64 § 1 k.k. i wykroczenia określonego w art. 8 7§ 1 w zw. z art. 10 § 1 k.w., za które wymierzono karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 15 dni aresztu, a także środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 lat, orzeczono obowiązek zapłaty świadczenia pieniężnego w wysokości 5000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej, oraz – za wykroczenie – zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 2 lat.

We wniesionej kasacji Prokurator podniósł zarzut rażącego naruszenia art. 117 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 374 § 1 k.p.k. poprzez przeprowadzenie rozprawy i wydania wyroku w sytuacji, gdy oskarżonego nie zawiadomiono prawidłowo o terminie rozprawy (zawiadomienie wysłano na błędny adres i następnie, jako niepodjęte w terminie, wadliwie uznano za prawidłowo doręczone)

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Możliwość wstrzymania wykonania zaskarżonego kasacją wyroku – w oparciu o przepis art. 532 § 1 k.p.k. – jest wyjątkiem od zasady i może nastąpić tylko w wyjątkowych wypadkach, gdy wykonanie wyroku powodowałoby nieodwracalne skutki i niepowetowane straty (nie chodzi tu jednak o takie okoliczności faktyczne czy prawne, które mogą być uwzględnione w postępowaniu wykonawczym w ramach chociażby instytucji odroczenia wykonania kary czy przerwy w karze). W wypadku instytucji określonej w art. 532 k.p.k. chodzi tylko i wyłącznie o okoliczności, które mają związek z toczącym się postępowaniem karnym inicjowanym nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, a więc z postępowaniem kasacyjnym. Chodzi tu o zapobieżenie sytuacji, w której istnieje realne niebezpieczeństwo poniesienia przez skazanego dolegliwości wynikającej z wykonania prawomocnego wyroku, której nie powinien doznać wobec zasadności wniesionej kasacji (zob. D. Świecki (w:) D. Świecki (red.), *Kodeks postępowania karnego. Komentarz*, Lex/el. 2019, teza 7 do art. 532).

Nie przesądzając o ostatecznym wyniku rozpoznania sprawy w postępowaniu kasacyjnym, wskazać należy, że już wstępna ocena zarzutu podniesionego we wniesionym środku zaskarżenia prowadzi do wniosku, że kasacja może być oczywiście zasadna. Zważywszy zaś na uchybienie stanowiące podstawę zarzutu kasacyjnego, sprowadzające się do pozbawienia oskarżonego możliwości podjęcia obrony w postępowaniu karnym (choćby poprzez udział w rozprawie, zajmowanie stanowiska, jak i ewentualnie kwestionowanie winy czy współmierności kary i środków karnych w postępowaniu odwoławczym), wykonanie orzeczenia w tej sytuacji byłoby rażąco niesprawiedliwe i mogłoby spowodować nieodwracalne dla skazanego skutki.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

[PGW]

[ms]